

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa, Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel. 22 821 99 71, 821 99 72, 626 82 49 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

Do druku nr 239

L.dz. 703/2020

Warszawa, dnia 8 października 2020 r.

Szanowny Panie Ministrze

Pan Dariusz Salomończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W załączeniu przekazuję opinię Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych dotyczącą propozycji zmian w projekcie ustawy o doręczeniach elektronicznych (druk nr 239 z 6 lutego 2020r.).

Z poważaniem.

Wiceprezes

Krajowej Rady Radców Prawnych

[Signature]
Leszek Kórzak

OŚRODEK BADAŃ, STUDIÓW I LEGISLACJI
KRAJOWEJ RADY RADCÓW PRAWNYCH

OPINIA

**Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji
Krajowej Rady Radców Prawnych**

**dotycząca propozycji zmian w projekcie ustawy o doręczeniach
elektronicznych (druk nr 239 z 6 lutego 2020r.)**

I. PRZEDMIOT OPINII

Przedmiotem niniejszego opracowania są propozycje zmian w projekcie ustawy o doręczeniach elektronicznych (druk nr 239 z 6 lutego 2020r.), istotne z punktu widzenia samorządu radców prawnych, z uwzględnieniem dyskusji z posiedzenia Komisji Sejmowej w dniu 12 maja 2020r. (dyskusja ogólna) oraz z 26 maja 2020r. (dyskusja nad poprawkami).

II. ANALIZA PRAWNA

1. Wstęp

W ocenie autorów opinii należy bardzo pozytywnie odnieść się do koncepcji elektronicznej doręczeń w polskim prawie. Wzorem innych, bardziej cyfrowo rozwiniętych państw, jest to wyjście naprzeciw potrzebom współczesnego obrotu dokumentami elektronicznymi, przyspieszenia procesu doręczeń, zwiększenia jego skuteczności, ułatwienia funkcjonowania podmiotów publicznych i niepublicznych, a także, co niezmiennie istotne, ma charakter proekologiczny.

Okres pandemii Covid-19 dobitnie wskazał na konieczność pilnej informatyzacji, a co za tym idzie - utworzenia możliwości składania pism w postępowaniach sądowych i administracyjnych w postaci elektronicznej oraz ich doręczania także poprzez środki komunikacji elektronicznej. Narzędzia, jakimi dotychczas w Polsce dysponujemy tj. Profil Zaufany ePUAP wydają się nie wystarczające; konieczne jest systemowe podejście do składania pism i doręczeń, a także utworzenie jednolitego rejestru adresów do doręczeń, powiązanych z CEIDG oraz KRS. W projekcie ustawy o e-doręczeniach w sporej mierze uwzględniono uwagi zgłoszone przez Krajową Izbę Radców Prawnych do poprzedniego projektu dotyczącego doręczeń elektronicznych. Wiele z nowych rozwiązań zasługuje na akceptację. Część nadal wymaga modyfikacji, których propozycje przedstawiono poniżej.

2. Uwagi ogólne dotyczące proponowanych zmian

1) Kwalifikowane doręczenie z eIDAS

Projekt ustawy przewiduje - jako podstawowy sposób doręczenia - publiczną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego. W obecnym kształcie projekt uwzględnia wprowadzenie możliwości posiadania (m.in. przez radców prawnych wykonujących zawód) adresu do doręczeń elektronicznych wpisanego do bazy adresów elektronicznych powiązanego z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego (art. 9 projektu), jednak wciąż kwalifikowane doręczenie uregulowane w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. UE L 257 z 28 sierpnia 2014, dalej: eIDAS) traktowane jest jako dodatkowa lub alternatywna możliwość, i to przewidziana wyłącznie dla podmiotów niepublicznych.

--

Należy postulować zmiany w projekcie ustawy, wprowadzające jako podstawę dla e-doręczeń kwalifikowaną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego w znaczeniu art. 3 pkt. 37 eIDAS oraz powiązanie skutku doręczenia zastępczego z doręczeniem poprzez kwalifikowaną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego, ale niekoniecznie przez operatora wskazanego.

2) Wysłanie z chwilą potwierdzenia otrzymania

Postulowana jest także zmiana koncepcji dotyczącej skuteczności składania pism w różnego rodzaju postępowaniach. Z przepisów omawianego projektu ustawy, wprowadzających zmiany m.in. w:

- ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;
- ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
- ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi;
- ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych;
- ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
- ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne;

wynika, iż za chwilę (datę) złożenia pisma uznaje się chwilę, gdy nadawca uzyskał dowód otrzymania, o którym mowa w art. 39 projektu ustawy. Reguła ta w sposób istotny odbiega od aktualnie obowiązującej zasady, że datą złożenia pisma jest data jego nadania w placówce operatora wyznaczonego (koncepcja wysłania a nie doręczenia). Projekt ustawy o e-doręczeniach w nieuzasadniony sposób zmienia tę regułę.

Komunikacja elektroniczna jest znacznie szybsza niż tradycyjna i w większości przypadków doręczenie nastąpi natychmiast, a co za tym idzie otrzymanie potwierdzenia przyjęcia nastąpi zaraz po wysłaniu. Nie można jednakże wykluczyć błędów systemu oraz przesunięcia w terminie doręczenia na kolejny dzień, co spowoduje, że otrzymanie potwierdzenia przyjęcia będzie miało inną datę niż data wysłania. Powodować to może negatywne skutki prawne, w szczególności w zakresie niedochowania terminów ustawowych lub sądowych.

Należy sugerować zmianę dotyczącą całego projektu ustawy, zgodnie z którą pismo zostaje złożone z chwilą wysłania (określenie tej chwili nie stanowi problemu, mając na uwadze m.in. treść projektowanego art. 38, zgodnie z którym operator wyznaczony w ramach świadczenia publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego wystawia dowody wysłania i dowody otrzymania zgodnie ze standardem, o którym mowa w art. 26a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej i analogicznie treść art. 42, który dotyczy kwalifikowanego dostawcy usług zaufania), a nie z chwilą skutecznego doręczenia, czyli otrzymania przez adresata.

3) Propozycje szczegółowe zmian w projekcie ustawy o doręczeniach elektronicznych

1) Zmiana w art. 16 ust. 6 projektu ustawy oraz powiązane z nią zmiany ustawy o radcach prawnych oraz ustawy – prawo o adwokaturze

Zgodnie z omawianym projektem ustawy skuteczne doręczenie korespondencji elektronicznej podmiotowi niepublicznemu, w tym radcy prawnemu lub adwokatowi wykonującym zawód, następuje nie tylko po odebraniu korespondencji przekazanej na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego, ale także po upływie 14 dni od wpłynięcia korespondencji przesłanej przez podmiot publiczny na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego, jeżeli adresat nie odebrał go przed upływem tego terminu (art. 39 projektu).

Należy zwrócić uwagę, że termin 14 dni może okazać się zdecydowanie zbyt krótki w wypadku wakacji pełnomocnika będącego radcą prawnym lub adwokatem, w czasie których dany pełnomocnik nie będzie miał możliwości doboru pisma i zapoznania się z nim, a tym bardziej udzielenia terminowej odpowiedzi. W ostatecznym rozrachunku uchybienie terminowi powoduje zaś negatywne skutki dla zastępowanej strony.

Wobec powyższego rekomendowane jest, aby w art. 19 ust. 6 pkt 1 dodać lit. d) o treści:

d) w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1) i 2), konfigurowanie skrzynki, w zakresie terminów, w jakich skuteczne doręczenie nie następuje, zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z art 22¹⁰ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020r. poz. 75) oraz art. 37c ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2019r. poz. 1513, 1673 i 2020).

Wobec powyższego postuluje się także zmianę art. 63 i 64 projektu ustawy o doręczeniach elektronicznych. W art. 64 projektu o treści:

Art. 64. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) po art. 22⁹ dodaje się art. 22¹⁰ w brzmieniu:

„Art. 22¹⁰. 1. Radca prawny wykonujący zawód jest obowiązany posiadać adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. ...), wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 2 pkt 3 tej ustawy.

2. Dziekan rady okręgowej izby radców prawnych występuje do ministra właściwego do spraw informatyzacji o wykreślenie adresu do doręczeń elektronicznych z bazy adresów elektronicznych w przypadkach, o których mowa w art. 222, art. 28 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 29 oraz art. 652.”.

należałoby dodać ust. 3 stanowiący, że:

„3. Radcy prawnemu przysługuje prawo do wskazania w skrzynce doręczeń określonej w art. 2 pkt. 11) ustawy z dniar. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. ...), maksymalnie 20 dni roboczych w ciągu roku kalendarzowego, w trakcie których następuje zawieszenie biegu terminów ustawowych lub wyznaczonych przez organ prowadzący postępowanie.”

Analogiczne rozwiązanie należałoby wprowadzić w art. 63 projektu, zmieniającym ustawę z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) i w art. 37c dodać

ust. 3 przewidujący możliwość skonfigurowania skrzynki doręczeń na okres tzw. wakacji pełnomocnika.

Podobne regulacje należy rozważyć także w odniesieniu do pozostałych podmiotów wymienionych w art. 9 ust. 1 pkt 3) – 7) oraz pkt 9) projektu ustawy.

2) Zmiana art. 39 ust. 2 projektu

Aktualne brzmienie projektowanego przepisu jest następujące:

Art. 39. 1. Dowód otrzymania jest wystawiany:

1) po odebraniu korespondencji przekazanej na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego;

2) po wpłynięciu korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu publicznego;

3) po przekazaniu korespondencji, która wpłynęła na adres do doręczeń elektronicznych, w miejsce wskazane przez adresata, w wyniku działania reguły zdefiniowanej przez tego adresata;

4) po upływie 14 dni od wpłynięcia korespondencji przesłanej przez podmiot publiczny na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego, jeżeli adresat nie odebrał go przed upływem tego terminu.

2. Przez odebranie dokumentu elektronicznego rozumie się każde działanie adresata posiadającego adres do doręczeń elektronicznych, powodujące, że adresat dysponuje dokumentem, który wpłynął na ten adres, a w szczególności może zapoznać się z treścią odebranego dokumentu.

3. Przez wpłynięcie dokumentu elektronicznego na adres do doręczeń elektronicznych rozumie się zaistnienie warunków technicznych umożliwiających adresatowi odebranie doręczanego dokumentu.

Takie brzmienie przepisu, w szczególności ust. 2 oraz 3 powoduje, iż każde zalogowanie się radcy prawnego na skrzynkę poczty elektronicznej do e-doręczeń będzie traktowane jako zaistnienie warunków technicznych umożliwiających odebranie doręczanego dokumentu, a co za tym idzie **skuteczne odebranie** korespondencji, pomimo braku rzeczywistego otwarcia dokumentu, czy też zapisania we własnym systemie/urzędzeniu.

Powyższe rozwiązanie skutkuje „hurtowym” odbiorem wszystkich pism, bez możliwości zarządzania terminem ich odbioru. Rozwiązanie to jest wysoce niekorzystne w porównaniu z tradycyjnymi (papierowymi) doręczeniami, w przypadku których na podstawie otrzymanych powiadomień o pozostawieniu przesyłki w placówce pocztowej (awizo) pełnomocnik może odebrać każde z pism w innym dniu, byleby odbiór nastąpił w przepisany terminie 14 dni. Brak uzasadnienia dla takiego rozróżnienia pomiędzy tradycyjnym a elektronicznym doręczeniem.

Proponujemy wprowadzenie rozwiązania zbieżnego z rozwiązaniami zagranicznymi, a także tożsamego z propozycją od lat zawartą w Kodeksie postępowania cywilnego (k.p.c.). Mając to na uwadze art. 39 ust. 2 powinien przyjąć brzmienie:

„2. W przypadku doręczenia elektronicznego pismo uznaje się za doręczone w chwili wskazanej w elektronicznym potwierdzeniu odbioru korespondencji. W przypadku braku takiego potwierdzenia doręczenie elektroniczne uznaje się za skuteczne po upływie 14 dni od daty umieszczenia pisma w systemie teleinformatycznym.”

Zmiana pozwoli na zarządzanie odbiorem pism sądowych w terminie 14 dni od umieszczenia w skrzynce odbiorczej, a równocześnie nie będzie powodowała przedłużania postępowania. Zachowuje się jednocześnie istniejącą w obrocie tradycyjnym fikcją doręczenia po upływie 14 dni od awizowania przesyłki.

3) Zmiana art. 53 projektu

Aktualne brzmienie projektowanego przepisu jest następujące:

Art. 53. 1. Do odpowiedzialności operatora wyznaczonego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej stosuje się ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Niewykonaniem usługi w zakresie przesyłki rejestrowanej doręczanej w ramach publicznej usługi hybrydowej jest w szczególności doręczenie przesyłki listowej lub zawiadomienie o próbie jej doręczenia po upływie 14 dni od dnia jej nadania.

3. Do okresu, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się dni ustawowo wolnych od pracy.

4. Niewykonaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego jest brak możliwości zapoznania się adresata z treścią wysłanych danych po upływie 24 godzin od momentu ich wysłania, potwierdzonego dowodem wysłania, z przyczyn leżących po stronie dostawcy usługi.

5. Operator wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie nastąpiło:

1) wskutek siły wyższej;

2) z przyczyn występujących po stronie nadawcy lub adresata, niewywołanych winą operatora wyznaczonego;

3) z powodu naruszenia przez nadawcę lub adresata przepisów ustawy albo regulaminu świadczenia usług.

6. Operator wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie publicznej usługi hybrydowej nastąpiło wskutek strajku pracowników tego operatora przeprowadzonego zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

W przepisie art. 53 projektu ustawy o e-doręczeniach w sposób nieuzasadniony ograniczono odpowiedzialność operatora wyznaczonego świadczącego usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi. Niezrozumiałe jest dlaczego za niewykonanie usługi uznaje się sytuację, gdy nie można zapoznać się z treścią dokumentów dopiero po upływie 24 godzin od ich wysłania potwierdzonego dowodem wysłania - z przyczyn leżących po stronie dostawcy.

Takie ograniczenie odpowiedzialności nie powinno mieć miejsca, a ust. 4 powinien być wykreślony w całości. Niemożność zapoznania się z dokumentem, nawet przez krótki czas, może uniemożliwić realizację należytej realizacji obowiązków radcy prawnego wynikających z umowy z klientem lub przepisów prawa.

4) Zmiany w art. 54 projektu

Aktualne brzmienie projektowanego przepisu jest następujące:

Art. 54. 1. Z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania usługi przysługuje odszkodowanie:

1) za utratę przesyłki realizowanej w ramach publicznej usługi hybrydowej – w wysokości nie niższej niż dwukrotność opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego za taką usługę, jednak nie wyższej niż trzydziestokrotność tej opłaty,

2) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego – w wysokości nie niższej niż dwukrotność najwyższej opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego za taką usługę, nie wyższej jednak niż trzydziestokrotność tej opłaty,

3) za opóźnienie w doręczeniu w stosunku do gwarantowanego terminu doręczenia - w wysokości nieprzekraczającej najwyższej opłaty za usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego

Zdaniem autorów opinii nieuzasadnione jest ograniczenie odpowiedzialności operatora wyznaczonego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Wysokość szkody poniesionej z tego tytułu znacznie przekraczać może wskazane limity. Rekomendowane jest **usunięcie w całości przepisu art. 54 projektu**. Odszkodowanie powinno przysługiwać poszkodowanemu na zasadach ogólnych prawa cywilnego.

5) Zmiany art. 59 pkt. 14 projektu

Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu:

W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133) wprowadza się następujące zmiany [...] 14) art. 61 § 3a otrzymuje brzmienie: §3a. Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione drogą elektroniczną jest dzień wystawienia dowodu otrzymania, o którym mowa w art. 39 ustawy z dnia ... 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

W związku ze zgłoszonym wyżej, w uwagach ogólnych, postulatem dotyczącym utrzymania dotychczasowych zasad związanych z terminem złożenia pisma, proponowana jest zmiana treści projektownego przepisu art. 59 pkt 14) na następującą:

14) art. 61 § 3a otrzymuje brzmienie: Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione drogą elektroniczną jest dzień wprowadzenia żądania do skrzynki do doręczeń elektronicznych organu administracji publicznej, zgodnie z dowodem wysłania wystawionym zgodnie ze standardem, o którym mowa w art. 26a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej.

6) Zmiany w art. 61 pkt. 1 projektu

Proponuje się wprowadzić możliwość wnoszenia pism do sądów od 1 stycznia 2022r. bez uzależniania tej możliwości od warunków technicznych i organizacyjnych sądów, dla których ponad roczne *vacatio legis* powinno być wystarczające.

Wobec tego dotychczasowa propozycja projektu ustawy o e-doręczeniach dotycząca art. 125 k.p.c.:

§5. Jeżeli warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają, pisma procesowe można wnosić także na adres do doręczeń sądu, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia.... 2020 o doręczeniach elektronicznych

powinna zostać zmieniona na następującą:

§5. Pisma procesowe można wnosić także na adres do doręczeń sądu, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia.... 2020 (Dz. U. poz. ...) o doręczeniach elektronicznych.

7) Zmiany w art. 61 pkt. 2 projektu

Proponowane brzmienie art. 231² k.p.c.:

Jeżeli warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają, doręczeń dokonuje się na adres do doręczeń wpisany do bazy adresów elektronicznych, a o których mowa w art. 2 pkt. 3 ustawy z dnia.... 2020r. o doręczeniach elektronicznych, a w przypadku braku takiego adresu – na adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczania elektronicznego, z którego adresat wniósł pismo.

powinno zostać zmienione na następujące:

Doręczenia dokonuje się na adres do doręczeń wpisany do bazy adresów elektronicznych, a o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia... 2020r. (Dz. U. poz. ...) o doręczeniach elektronicznych, a w przypadku braku takiego adresu – na adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczania elektronicznego, z którego adresat wniósł pismo.

8) Zmiany w art. 64 projektu

Należy doprecyzować termin w jakim dziekan okręgowej rady radców prawnych powinien spełnić swój obowiązek.

Proponuje się aby art. 22¹⁰ ust. 2 ustawy o radcach prawnych przyjął brzmienie:

Dziekan rady okręgowej izby radców prawnych występuje do ministra właściwego do spraw informatyzacji o wykreślenie adresu do doręczeń elektronicznych z bazy adresów elektronicznych w przypadkach, o których mowa w art. 222, art. 28 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 29 oraz art. 65² w terminie 7 dni od wystąpienia przyczyny wykreślenia.

9) Zmiany w art. 142 i 144 projektu

W związku z pilną potrzebą uruchomienia korespondencji elektronicznej z szeroko pojętym wymiarem sprawiedliwości należy pilnie zmienić terminy, w jakich sądy, trybunały, komornicy, prokuratura organy ścigania oraz służba więzienna winni być zobligowani do przyjmowania pism w postaci elektronicznej oraz doręczania elektronicznego.

Zgodnie z postulatami środowiska radców prawnych, wyartykułowanych między innymi w wystąpieniu Wiceprezesa Krajowej Rady Radców Prawnych Leszka Korczaka do Ministra Sprawiedliwości przez z dnia 19 maja 2020r., wnioskującego o wprowadzenie rozwiązań legislacyjnych umożliwiających komunikację stron i pełnomocników z sądem przy pomocy środków komunikacji elektronicznej, **należy rekomendować zmianę terminów wejścia w życie ustawy** w zakresie obowiązku jej stosowania przez sądy administracyjne, sądy powszechne, trybunały, prokuraturę, organy ścigania i służbę więzienną.

Ustawa o doręczeniach elektronicznych powinna być jednolicie stosowana od 1 stycznia 2022r., a nie, jak przewiduje to harmonogram wdrażania poszczególnych podmiotów do doręczeń elektronicznych:

- 1) organy administracji rządowej oraz jednostki budżetowe je obsługujące są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2021 r.;
- 2) organy władzy publicznej inne niż wymienione w pkt 1, w tym organy kontroli państwowej i ochrony prawa oraz jednostki budżetowe je obsługujące, są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2022 r.;
- 3) Zakład Ubezpieczeń Społecznych i zarządzane przez niego fundusze oraz Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i fundusze zarządzane przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2022 r.;
- 4) Narodowy Fundusz Zdrowia jest obowiązany stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2022 r.;
- 5) agencje wykonawcze, instytucje gospodarki budżetowej, państwowe fundusze celowe, samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, uczelnie publiczne, Polska Akademia Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne, państwowe i samorządowe instytucje kultury, inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw

w celu wykonywania zadań publicznych są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2023 r.;

- 6) jednostki samorządu terytorialnego i ich związki oraz związki metropolitalne oraz samorządowe zakłady budżetowe są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2024 r., z wyłączeniem obowiązku korzystania z publicznej usługi hybrydowej do dnia 30 września 2029 r.;
- 7) sądy administracyjne są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 października 2029 r.;
- 8) sądy i trybunały, komornicy, prokuratura oraz organy ścigania i Służba Więzienna są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2029 r.

Przepis art. 142 w ust. 7 i 8 powinien przyjąć brzmienie:

„7. Sądy administracyjne są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2022r.

8. Sądy i trybunały, komornicy, prokuratura, organy ścigania i Służba Więzienna są obowiązane stosować przepisy ustawy od dnia 1 stycznia 2022r.”

W związku z powyższym należałoby odpowiednio zmodyfikować art. 144 (terminy wejścia w życie poszczególnych przepisów), tak aby **ustawa o doręczeniach elektronicznych była jednolicie stosowana od 1 stycznia 2022r.**

Sporządzili:

dr Gabriela Bar

dr hab. prof. UO Dariusz Szostek